

Sygn. akt II C 809/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. T. Jakubowska – Wójcik

Protokolant: st. sekr. sąd. D. Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1)

przeciwko N. W., K. W. i A. Z.

o zapłatę, o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i o ustalenie nieważności umowy

1. oddala powództwo w zakresie żądania uznania czynności prawnej za bezskuteczną i żądania ustalenia nieważności umowy;
2. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty;
3. zasądza od (...) Spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) na rzecz N. W., K. W. i A. Z. kwotę 3634 (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. ustala wartość przedmiotu sporu na kwotę 316098 (trzysta szesnaście tysięcy dziewięćdziesiąt osiem) zł, a opłatę sądową na kwotę 15805 (piętnaście tysięcy osiemset pięć) zł;
5. nakazuje pobrać od (...) Spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 14141 (czternaście tysięcy sto czterdzieści jeden) zł tytułem brakującej opłaty sądowej.

Sygn. akt II C 809/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 marca 2011 roku skierowanym do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi przeciwko N. W., K. W. powódka (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (2) w Ł. wniosła o wydanie przeciwko pozwanym nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie nim, że pozwani zobowiązani są solidarnie zapłacić stronie powodowej kwotę 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 612,47 zł od dnia 24 października 2003 roku,
- 21.787,30 zł od dnia 26 października 2003 roku,
- 6.715,58 zł od dnia 26 października 2003 roku,
- 5.596,31 zł od dnia 7 listopada 2003 roku,
- 38.310,08 zł od dnia 7 listopada 2003 roku,

- 1.185,61 zł od dnia 29 października 2003 roku,
- 12.258,24 zł od dnia 7 grudnia 2003 roku,
- 2.093,07 zł od dnia 22 listopada 2003 roku,
- 1.239,62 zł od dnia 29 listopada 2003 roku,
- 58,85 zł od dnia 2 stycznia 2004 roku,
- 21,83 zł od dnia 16 grudnia 2003 roku,
- 700,43 zł od dnia 4 stycznia 2004 roku,
- 1.096,10 zł od dnia 4 stycznia 2004 roku,
- 1.557,88 zł od dnia 19 grudnia 2003 roku,
- 1.618,74 zł od dnia 19 grudnia 2003 roku,
- 2.834,46 zł od dnia 6 stycznia 2004 roku,
- 14.200,82 zł od dnia 26 grudnia 2003 roku,
- 9.820,20 zł od dnia 27 stycznia 2004 roku

oraz kwoty 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 9.226,45 zł tytułem opłaty sądowej, z tym jednak zastrzeżeniem, że pozwani ponoszą solidarną odpowiedzialność tylko do wysokości ustanowionej hipoteki kaucyjnej, tj. do kwoty 49.749,11 zł oraz wyłącznie z przysługujących im udziałów we współwłasności w wysokości po 3/20 każdy z pozwanych solidarnie, w nieruchomości położonej przy ulicy (...) w Ł., dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi prowadzi KW nr (...).

Uzasadniając swoje żądanie powodowa spółka oparła je na dyspozycji art. 65 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, podnosząc, iż pozwani są jej dłużnikami rzeczowymi z nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) (poprzednio ul. (...) – zmiana zaistniała wskutek migracji księgi wieczystej), obciążonej hipoteką przymusową kaucyjną do kwoty 49.749,11 zł na mocy postanowienia z dnia 28 grudnia 2005 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. I C 1346/04 toczącej się z powództwa (...) przeciwko dłużnikom w osobach J. W. i I. Ł. (1), będących w dacie wydania orzeczenia współwłaścicielami tejże nieruchomości. W dalszej kolejności strona powodowa podała, iż sprawa I C 1346/04 zakończyła się w dniu 12 października 2010 r., kiedy to zapadł wyrok obligujący J. W. i I. Ł. (2) do zapłaty na rzecz powódki kwoty 133.048,28 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 12.826,45 zł w ramach kosztów procesu. Wywiedziona zaś przez pozwanych apelacja nie uzyskała aprobaty Sądu Apelacyjnego w Łodzi, który wyrokiem z dnia 25 lutego 2011 r. oddalił środek odwoławczy. /pозew k. 2 – 7/

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi, sygn. akt II Nc 290/11, stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi do rozpoznania i rozstrzygnięcia. /postanowienie k. 33/

W odpowiedziach na pozew N. W. i K. W. zwrócili się o oddalenie powództwa, zaznaczając, iż powodowa spółka dochodzi swojej należności w niewłaściwy sposób, opierając się na konstrukcji ciężarów realnych. Tym samym brak jest podstaw do żądania zapłaty bezpośrednio od pozwanych, którzy co najwyżej musieliby znosić egzekucję skierowaną przeciwko ich nieruchomości. Oprócz tego pozwani podnieśli, iż wysokość żądania przewyższa kwotę wierzytelności zabezpieczonej hipoteką. Natomiast w piśmie procesowym z dnia 5 kwietnia 2013 r. pełnomocnik pozwanych dodatkowo wskazał, iż stanowiące podstawę pozwu zabezpieczenie hipoteczne upadło z mocy prawa w trybie art. 745¹ § 1 k.p.c., wobec uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego zabezpieczone roszczenie, co

nastąpiło z dniem 25 lutego 2011 r., kiedy to Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację pozwanych w sprawie I C 1346/04. /odpowiedzi na pozew k. 52-53, 54-55/

Na wniosek pełnomocnika powódki, postanowieniem ogłoszonym na rozprawie w dniu 22 maja 2013 roku na podstawie art. 194 § 3 k.p.c. wezwano do udziału w sprawie charakterze pozwanych K. D. i G. D. oraz A. Z.. /protokół rozprawy k. 112/

W odpowiedzi na pozew K. D. i G. D. zażądali oddalenia powództwa, wskazując, iż zostali współwłaścicielami nieruchomości przy ul. (...) w wyniku wzajemnych rozliczeń z I. Ł. (2), od której przejęli udział w nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu. Żadne więzy prawne nie łączyły ich natomiast z J. W., a tego właśnie dłużnika dotyczyło zabezpieczenie hipoteczne udzielone dnia 28 grudnia 2005 r. Zdaniem pozwanych dokonany przed zabezpieczeniem podział nieruchomości uniemożliwia, więc dochodzenie należności z innego udziału będącego obecnie w ich władaniu. /odpowieź na pozew k. 123 – 125/

Do treści powództwa negatywnie ustosunkowała się również A. Z., która wniosła o oddalenie powództwa, z racji jego bezzasadności wyrażającej się upadkiem zabezpieczenia i w konsekwencji wygaśnięciem hipoteki. /odpowieź na pozew k. 139 – 140/

Na rozprawie w dniu 23 października 2013 roku pełnomocnik strony powodowej złożył pismo procesowe oraz oświadczył, że modyfikuje powództwo w ten sposób, że w miejsce pierwotnego żądania wnosi:

1. o uznanie umowy darowizny udziału wynoszącego 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), zawartej w formie aktu notarialnego dnia 24 lutego 2009 roku pomiędzy dłużnikiem J. W. a pozwaną N. W. oraz pomiędzy dłużnikiem J. W. a pozwanym K. W., na podstawie, której to czynności prawnej pozwaną N. W. i K. W. nabyli udziały w tej nieruchomości w częściach równych, tj. po 3/20 części, za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł., w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowej spółce od dłużnika J. W. w kwocie 133.048,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 612,47 zł od dnia 24 października 2003 roku,
- 21.787,30 zł od dnia 26 października 2003 roku,
- 6.715,58 zł od dnia 26 października 2003 roku,
- 5.596,31 zł od dnia 7 listopada 2003 roku,
- 38.310,08 zł od dnia 7 listopada 2003 roku,
- 1.185,61 zł od dnia 29 października 2003 roku,
- 12.258,24 zł od dnia 7 grudnia 2003 roku,
- 2.093,07 zł od dnia 22 listopada 2003 roku,
- 1.239,62 zł od dnia 29 listopada 2003 roku,
- 58,85 zł od dnia 2 stycznia 2004 roku,
- 21,83 zł od dnia 16 grudnia 2003 roku,
- 700,43 zł od dnia 4 stycznia 2004 roku,
- 1.096,10 zł od dnia 4 stycznia 2004 roku,

- 1.557,88 zł od dnia 19 grudnia 2003 roku,
- 1.618,74 zł od dnia 19 grudnia 2003 roku,
- 2.834,46 zł od dnia 6 stycznia 2004 roku,
- 14.200,82 zł od dnia 26 grudnia 2003 roku,
- 9.820,20 zł od dnia 27 stycznia 2004 roku

oraz kwoty 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 9.226,45 zł tytułem opłaty sądowej, przy czym pozwani mogą się zwolnić z roszczenia powódki poprzez zapłatę na jej rzecz solidarnie kwoty 133.048,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami;

2. o ustalenie nieważności:

a) umowy datio in solutum przenoszącej własność udziału wynoszącego 3/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), zawartej w formie aktu notarialnego dnia 6 października 2011 roku przez K. W. i A. Z., celem zwolnienia się z zobowiązania z tytułu spłaty kwoty z pozornej umowy pożyczki z dnia 17 sierpnia 2011 roku, przy czym żądanie to jest skierowane przeciwko stronom umowy pożyczki – pozwanemu K. W. i pozwanej A. Z.;

b) umowy datio in solutum przenoszącej własność udziału wynoszącego 3/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), zawartej w formie aktu notarialnego dnia 6 października 2011 r. przez N. W. i A. Z., celem zwolnienia się z zobowiązania z tytułu spłaty kwoty z pozornej umowy pożyczki z dnia 17 sierpnia 2011 roku, przy czym żądanie to jest skierowane przeciwko stronom umowy pożyczki – pozwanej N. W. i pozwanej A. Z.;

ewentualnie w sytuacji ustalenia przez Sąd braku ustalenia ich nieważności:

3. o uznanie umowy darowizny udziału wynoszącego 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), zawartej w formie aktu notarialnego dnia 24 lutego 2009 r. pomiędzy dłużnikiem J. W. a pozwaną N. W. oraz pomiędzy dłużnikiem J. W. a pozwanym K. W., na podstawie, której to czynności prawnej pozwani N. W. i K. W. nabyli udziały w tej nieruchomości w częściach równych tj. po 3/20 części, za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł., w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowej spółce od dłużnika J. W. w kwocie 133.048,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami, przy czym żądanie to jest skierowane bezpośrednio przeciwko A. Z., jako osobie na rzecz, której nastąpiło rozporządzenie uzyskaną przez pozwanych N. W. i K. W. korzyścią w rozumieniu art. 531 § 2 k.c., tj. przeciwko osobie, która nabyła udział 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), na podstawie notarialnych umów datio in solutum z dnia 6 października 2011 r., w wyniku, których pozwani N. W. i K. W. przekazali pozwanej A. Z. swoje udziały po 3/20 części, w celu zwolnienia się z zobowiązania z tytułu spłaty kwoty z pozornej umowy pożyczki z dnia 17 sierpnia 2011 r., przy czym pozwana A. Z. może się zwolnić z roszczenia powódki poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 133.048,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Jednocześnie powodowa spółka w całości cofnęła powództwo w stosunku do pozwanych K. D. i G. D.. Ponadto strona powodowa wniosła o nieobciążanie jej kosztami zastępstwa procesowego wymienionych pozwanych, argumentując, iż zachodzi szczególny przypadek opisany w treści art. 102 k.p.c.

Oprócz tego pełnomocnik (...) wystąpił o udzielenie zabezpieczenia poprzez nakazanie dokonania wpisu w dziale III KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych, ostrzeżenia o toczącym się niniejszym postępowaniu o uznanie za bezskuteczną umowy darowizny udziału wynoszącego 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), zawartej w formie aktu notarialnego dnia 24 lutego 2009 r. pomiędzy dłużnikiem J. W. a pozwaną N. W. oraz pomiędzy dłużnikiem J. W.

a pozwanym K. W., w stosunku do powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł., w którym żądanie pozwu zostało skierowane przeciwko A. Z., jako obecnemu współwłaścicielowi tej nieruchomości.

Nowy kształt powództwa wywiedziono z art. 527 k.c. statuującego ochronę wierzyciela przed niewypłacalnością dłużnika. Strona powodowa wskazała, że jej dłużnik J. W. pod tytułem darmym rozporządził swoim udziałem w nieruchomości, dokonując darowizny na rzecz własnych dzieci N. i K. W., co odbyło się z pokrzywdzeniem dla wierzyciela, który przez to stracił możliwość zaspokojenia z majątku dłużnika. Odwołując się do orzecznictwa pełnomocnik podniósł, iż pozwani N. i K. W. zachowują legitymację bierną, mimo uprzedniego rozporządzenia uzyskaną z pokrzywdzeniem wierzyciela korzyścią na rzecz innej osoby. Zdaniem pełnomocnika, poprzez unormowanie zawarte w art. 531 § 2 k.c., stwierdzenie nieważności powinno też objąć całokształt czynności dokonanych przez N. W. i K. W. z A. Z., polegających na zawarciu pozornej umowy pożyczki oraz zwolnieniu z tegoż długu, drogą przeniesienia ich udziałów w nieruchomości po 3/20 części na A. Z.. /pismo procesowe k. 184 – 196; protokół rozprawy k. 247 – 248/

Pełnomocnik pozwanych K. D. i G. D. wyraził zgodę na cofnięcie powództwa, przy czym zażądał przyznania jego mocodawcom zwrotu kosztów. /protokół rozprawy k. 247 – 248/

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 roku Sąd:

1. umorzył postępowanie w stosunku do K. D. i G. D.,
2. zasądził od (...) spółki jawnej J. K. (1), A. K. (2) z siedzibą w Ł. na rzecz:
 - a) K. D. 3.617 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
 - b) G. D. 3.617 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa. /postanowienie k. 360/

Na skutek zaskarżenia powyższego orzeczenia przez stronę powodową Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 23 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt I ACz 1958/13 zmienił pkt 2 postanowienia w ten sposób, że zasądził od ART-BUD” spółki jawnej (...), A. K. (2) z siedzibą w Ł. na rzecz K. D. i G. D. kwotę 3.634 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. /postanowienie k. 407/

Na rozprawie w dniu 8 grudnia 2014 roku pełnomocnik powódki cofnął żądanie zapłaty zawarte w pozwie ze zrzeczeniem się roszczenia, w pozostałym zakresie popierał powództwo sprecyzowane w piśmie z dnia 23 października 2013 roku. /protokół rozprawy z 08.12.2014 r. – k. 494 – adnotacja 00:01:39/

W piśmie z dnia 19 marca 2015 roku w związku z wyegzekwowaniem przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w postępowaniu prowadzonym przeciwko dłużnikowi J. W. kwoty 48.254,65 zł powódka dokonała zmiany żądania i wniosła:

1. w miejsce żądania określonego w pkt 1 pisma procesowego z dnia 23 października 2013 roku:

o uznanie umowy darowizny udziału wynoszącego 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, zawartej pomiędzy pozwaną N. W. i dłużnikiem J. W. oraz pozwanym K. W. i dłużnikiem J. W. w dniu 24 lutego 2009 roku w formie aktu notarialnego sporządzonego za nr Rep. A 1118/2009 przez notariusza J. K. (2), na podstawie, której pozwani N. W. i K. W. nabyli udziały w tej nieruchomości w częściach równych, tj. po 3/20 części, za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł., w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowej spółce od dłużnika J. W. na podstawie tytułu wykonawczego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku, sygn. akt I C 1346/04, w kwocie 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi:

- od dnia 8 maja 2014 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 123.978,25 zł tytułem pozostałych do zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 133.048,28 zł za okres od terminów wymagalności poszczególnych należności, składających się na wskazaną kwotę, a wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1346/04, do dnia 7 maja 2014 roku, przy czym pozwana N. W. i pozwany K. W. mogą zwolnić się od roszczenia powódki przez zapłatę na jej rzecz solidarnie kwoty 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 123.978,25 zł tytułem pozostałych do zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 133.048,28 zł za okres od terminów wymagalności poszczególnych należności składających się na wskazaną kwotę, a wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1346/04, do dnia 7 maja 2014 roku,

2. w miejsce żądania ewentualnego określonego w pkt 3 pisma procesowego z dnia 23 października 2013 roku:

o uznanie umowy darowizny udziału wynoszącego 6/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, zawartej pomiędzy pozwaną N. W. i dłużnikiem J. W. oraz pozwanym K. W. i dłużnikiem J. W. w dniu 24 lutego 2009 roku w formie aktu notarialnego sporządzonego za nr Rep. (...) przez notariusza J. K. (2), na podstawie, której pozwani N. W. i K. W. nabyli udziały w tej nieruchomości w częściach równych, tj. po 3/20 części, za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł., w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowej spółce od dłużnika J. W. na podstawie tytułu wykonawczego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku, sygn. akt I C 1346/04, w kwocie 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi:

- od dnia 8 maja 2014 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 123.978,25 zł tytułem pozostałych do zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 133.048,28 zł za okres od terminów wymagalności poszczególnych należności składających się na wskazaną kwotę, a wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1346/04, do dnia 7 maja 2014 roku, przy czym pozwana N. W. i pozwany K. W. mogą zwolnić się od roszczenia powódki przez zapłatę na jej rzecz solidarnie kwoty 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 maja 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 123.978,25 zł tytułem pozostałych do zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 133.048,28 zł za okres od terminów wymagalności poszczególnych należności składających się na wskazaną kwotę, a wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1346/04, do dnia 7 maja 2014 roku. /pismo procesowe k. 507-511/

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku pełnomocnik powoda popierał powództwo jak w piśmie z dnia 19 marca 2015 roku, cofnął powództwo w pozostałym zakresie, wniósł o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie powództwa, wyraził zgodę na cofnięcie powództwa, wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych. /protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528, 530v-531 – adnotacje 00:01:43, 00:05:29, 01:18:16, 01:31:53/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. był właścicielem nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadził księgę wieczystą (...). Następnie powyższą nieruchomość przeniesiono do księgi wieczystej o nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi dla nieruchomości położonej przy ulicy (...) w Ł. / odpis zupełny księgi wieczystej (...) k. 22-27, 92-103/

W pozwie z dnia 15 listopada 2004 roku powódka (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. W. i I. Ł. (2) kwoty 49.749,11 zł z ustawowymi odsetkami. Roszczenie wobec J. W. oparte było na art. 299 k.s.h. – odpowiedzialność członka zarządu. /pозew k. 2-7 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2004 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 zabezpieczył powództwo o zapłatę poprzez:

- a) zajęcie wierzytelność J. W. z (...) S.A. z tytułu odszkodowania z polisy AC za zniszczony samochód oraz
- b) wpisanie hipoteki przymusowej łącznej do kwoty 49.749,11 zł na dwóch nieruchomościach należących do J. W. położonych w Ł. przy ulicy (...) lokal mieszkalny nr (...) o pow. 51,70 m² oraz działce położonej w Ł. przy ulicy (...) objętej księgą wieczystą KW (...) Sądu Rejonowego Łódź – Śródmieście. /postanowienie k. 57 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

W piśmie z dnia 21 grudnia 2005 roku w sprawie o sygn. I C 1346/04 powód rozszerzył powództwo do kwoty 133.048,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami. /pismo procesowe k. 271-272 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Dnia 31 grudnia 2004 roku (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) w oparciu o postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 8 grudnia 2004 roku złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wniosek o wszczęcie egzekucji poprzez zajęcie wierzytelności J. W. z przysługującej mu w stosunku do (...) S.A. z tytułu odszkodowania z polisy AC za zniszczony samochód./wniosek k. 1 załączonych akt o sygn. Km 1466/04/

O wszczęciu egzekucji pozwany został powiadomiony w dniu 3 lutego 2005 roku. /potwierdzenie odbioru k. 16 załączonych akt o sygn. Km 1466/04/

Umową dożywocia z dnia 1 marca 2005 roku J. W. w zamian za dożywotnie utrzymanie przeniósł ma I. Ł. (2) i B. K. własność udziałów wynoszących po 7/70 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...). /umowa dożywocia Rep. A nr (...)k. 130-134/

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2005 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 uchylił postanowienie Sądu z dnia 8 grudnia 2004 roku w punkcie b i zabezpieczył roszczenie powodowej spółki w sprawie przeciwko J. W. i I. Ł. (2) o zapłatę kwoty 49.749,11 zł poprzez obciążenie nieruchomości pozwanego J. W. położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...), hipoteką przymusową do wysokości 49.749,11 zł. /postanowienie k. 288-289 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Postanowieniem z dnia 17 maja 2006 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. I C 1346/04 zabezpieczył roszczenie powódki (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) w sprawie przeciwko J. W. i I. Ł. (2) o zapłatę kwoty 83.299,17 zł z odsetkami ustawowymi przez obciążenie nieruchomości pozwanego J. W. składającej się z działki nr (...) położonych w Ł. przy ulicy (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) hipoteką przymusową do wysokości 103.750,96 zł. /postanowienie k. 378-379 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Na skutek zaskarżenia powyższego orzeczenia Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 12 lipca 2006 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACz 711/06 zmienił zaskarżone postanowienie i wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa przekazał Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania. /postanowienie k. 424 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2007 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie I C 1346/04 zabezpieczył roszczenie powódki przeciwko J. W. i I. Ł. (2) o zapłatę kwoty 83.299,17 zł z odsetkami ustawowymi m.in. przez obciążenie udziału w 6/20 części stanowiącej własność J. W. w nieruchomości gruntowej położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi hipoteką przymusową do sumy maksymalnej w kwocie 110.443,42 zł, obejmującej część powództwa w zakresie dochodzonej kwoty 83.299,17

zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 27.144,25 zł wyliczonymi na dzień 9 września 2006 roku. /postanowienie k. 553-554 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Dnia 24 lutego 2009 roku przed notariuszem J. K. (2) J. W. darował swoim dzieciom N. W. i K. W. w częściach równych swój udział wynoszący 6/20 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), składającej się z czterech działek gruntu o nr (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o nr (...), gdzie w dziele IV wpisana była hipoteka przymusowa kaucyjna do kwoty 49.749,11 zł na rzecz (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł..

Notariusz sporządzający umowę darowizny odczytał stronom umowy ten akt notarialny. Nabywający mieli świadomość tego, jakie wpisy znajdują się w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, z której udział otrzymali od ojca. /umowa darowizny – akt notarialny Rep. (...) k. 237-240, zeznania świadka J. K. (2) protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 440v – adnotacja 00:10:28, zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50/

W związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w sprawie Km 1466/04 na podstawie tytułu wykonawczego – postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 8 grudnia 2004, sygn. akt I C 1346/04, w dniu 27 marca 2009 roku zabezpieczono kwotę 49.749,11 zł, którą złożono do depozytu sądowego. /zaświadczenie k. 39 załączonych akt o sygn. Km 1466/04/

Wyrokiem z dnia 12 października 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził solidarnie od J. W. i I. Ł. (2) na rzecz (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) kwotę 133.048,28 zł z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz 12.826,45 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. /wyrok k. 1177 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Na skutek zaskarżenia przez pozwanych w/w orzeczenia Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 25 lutego 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa 1065/10 oddalił apelację strony pozwanej. /wyrok k. 1229 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

W oparciu o wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku wydany w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 oraz prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 lutego 2011 roku wydany w sprawie I ACa 1065/10 strona powodowa w dniu 3 marca 2011 roku złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji z udziału w wysokości 7/20 w nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o nr (...), na którym ustanowiona jest hipoteka kaucyjna do kwoty 49.749,11 zł, stanowiąca zabezpieczenie roszczenia (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) przeciwko J. W. i I. Ł. (2) o zapłatę. /wniosek k. 1-4 załączonych akt o sygn. Km 886/11/

Postanowieniem z dnia 12 maja 2011 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie o sygn. akt WSC 54/11 wstrzymał wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 lutego 2011 roku (I ACa 1065/10) oraz Sądu Okręgowego w Łodzi z 12 października 2010 roku (I C 1346/04) do czasu rozpoznania skargi kasacyjnej. /postanowienie k. 1279 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2011 roku zakończono postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1466/04. /postanowienie k. 56 załączonych akt o sygn. Km 1466/04/

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II CSK 410/11 uchylił zaskarżony przez J. W. i I. Ł. (2) wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 lutego 2011 roku w części oddalającej apelację pozwanej I. Ł. (2) i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, natomiast skarga kasacyjna pozwanego J. W. została oddalona. /wyrok k. 1289 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt I Co 164/12 stwierdził upadek zabezpieczenia udzielonego stronie powodowej postanowieniem Sądu z dnia 8 grudnia 2004 roku w sprawie I C 1346/04 w punkcie a) poprzez zajęcie wierzytelności J. W. w (...) S.A. w W. z tytułu odszkodowania z polisy AC za zniszczony samochód. /postanowienie k. 74-75/

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 stwierdził upadek zabezpieczenia udzielonego (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) postanowieniem Sądu z dnia 28 grudnia 2005 roku w sprawie I C 1346/04 w punkcie 2 poprzez obciążenie nieruchomości pozwanego J. W. położonej w Ł. przy ulicy (...) hipoteką przymusową do wysokości 49.749,11 zł. /postanowienie k. 1401 załączonych akt o sygn. I C 1346/04/

W piśmie z dnia 20 marca 2015 roku skierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi strona powodowa wniosła o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi na podstawie tytułu egzekucyjnego – wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt I ACa 860/12 poprzez skierowanie egzekucji do wierzytelności przysługujących J. W. względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu pobieranego przez niego świadczenia emerytalnego oraz w wierzytelności w rachunku bankowego dłużnika. /wniosek k. 518- 519/

N. W. poznała A. Z. w 2011 roku, gdy chciała zaciągnąć pożyczkę. Matka pozwanej I. Ł. (2) skontaktował córkę ze swoją znajomą -A. Z.. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

17 sierpnia 2011 roku A. Z. udzieliła N. W. i K. W. pożyczki bez oprocentowania w kwocie po 25.000 zł. Termin zwrotu pożyczki upływał z dniem 20 września 2011 roku.

A. Z. przed podpisaniem umowy pożyczki zażądała zabezpieczenia pożyczki w formie udziałów w nieruchomości, na co rodzeństwo wyraziło zgodę. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

Ustalono zostało, iż w celu zabezpieczenia zwrotu pożyczki N. W. i K. W. ustanowią na rzecz A. Z. hipoteki umowne do kwoty 25.000 zł i hipotekami tymi obciążą należące do nich udziały wynoszące po 3/20 części w zabudowanej nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), objętej księgą wieczystą nr (...). /umowy pożyczki k. 299, 300, ustanowienie hipoteki – akty notarialne Rep. (...), (...) k. 301-302, 303-304, zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

Po zawarciu umów pożyczek A. Z. przelała pieniądze po 25.000 zł na konta N. W. i K. W.. /zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50, potwierdzenie przelewu k. 315-316/

Podczas odczytywania aktu notarialnego pozwana A. Z. dowiedziała się o ustanowionych hipotekach na nieruchomości przy ulicy (...) w Ł.. Zapewniono ją wówczas, że wpis zawarty w księdze wieczystej będzie niedługo wykreślony. /zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

Pozwani K. W. i N. W. poinformowali Urząd Skarbowy o zaciągniętych pożyczkach gotówkowych i uiszcili z tego tytułu podatek. /deklaracje w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych k. 310-313, potwierdzenie wpłaty k. 309/

W sierpniu 2011 roku pozwana N. W. nie pracowała, była na utrzymaniu matki. Pożyczone od A. Z. pieniądze przeznaczyła na spłatę długów, opłacenie studiów wieczorowych. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50/

Z kolei K. W. potrzebował pieniędzy na spłatę długów i wydatki związane z przeprowadzeniem się do W.. /zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19/

Pozwani zapewniali A. Z., że zwróca jej pożyczkę z pieniędzy, jakie otrzymają ze sprzedaży działki przy ulicy (...) w R., należącej do K. W.. Zawarcie umowy, które miało się odbyć we wrześniu 2011 roku, nie doszło ostatecznie do skutku. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

N. W. i K. W. nie zwrócili A. Z. zaciągniętych od niej pożyczek. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

6 października 2011 roku przed asesorem notarialnym T. K. K. W. i N. W. uznali swój dług wobec A. Z. w kwocie po 25.000 zł i w zamian za zwolnienie z długu, obejmującego kwotę udzielonych im pożyczek, przenieśli na rzecz A. Z. przysługujące im udziały wynoszące po 3/20 części zabudowanej nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...). / umowy przeniesienia udziału w nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu - akty notarialny Rep. (...), (...) k. 305-306, 307-308, zeznania świadka T. K. protokół rozprawy z 04.06.2014 r. – k. 458v – adnotacja 00:04:04, zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

A. Z. udzielała pożyczek innym osobom, m.in. T. i J. O., gdzie zabezpieczeniem zwrotu pożyczki stanowiło przewłaszczenie na zabezpieczenie nieruchomości i środków trwałych pożyczkobiorców. /umowa pożyczki – akt notarialny Rep. (...) k. 331-338, zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

W dniu 23 sierpnia 2010 roku K. i G. D. udzieli I. Ł. (2) pożyczki w kwocie 100.000 zł. Zwrot powyższej kwoty miał nastąpić 23 sierpnia 2011 roku. W celu zabezpieczenia zwrotu pożyczki I. Ł. (2) ustanowiła na rzecz pożyczkodawców hipotekę zwykłą w kwocie 100.000 zł i hipoteką tą obciążyła należący do niej udział wynoszący 7/20 części zabudowanej nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...). Z uwagi na to, że I. Ł. (2) nie zwróciła w ustalonym terminie pożyczki K. D. i G. D. nabyli udział w/w nieruchomości. /ustanowienie hipoteki – akt notarialny Rep. (...) k. 272-275, zeznania świadków: K. D. protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 441 – adnotacje 00:17:42, 00:22:51, 00:22:51, G. D. protokół rozprawy z 04.06.2014 r. – k. 458v-459 – adnotacje 00:09:54/

W 2009 roku J. W. był właścicielem mieszkania nr (...) przy ulicy (...) w Ł., otrzymywał emeryturę w wysokości 3.100 zł. Obecnie nadal jest właścicielem tego lokalu mieszkalnego i pobiera w/w świadczenie /zeznania świadka J. W. protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 442 – adnotacje 00:35:22, 00:52:21/

Postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) skierowane do nieruchomości J. W. położonej przy ulicy (...) w sprawie o sygn. KMO 201/14 zostało umorzone w trybie art. 985 § 1 k.p.c., który określa przesłanki ponownego wszczęcia egzekucji z w/w nieruchomości. /zarządzenie k. 505/

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie X GC 33/12 z powództwa (...) ((...)) sp. z o.o. w W. przeciwko J. W. o zapłatę umorzył postępowanie w zakresie kwoty 34.936,49 zł i oddalił powództwo w pozostałej części z uwagi na brak jednej z przesłanek odpowiedzialności J. W., jako członka zarządu spółki na podstawie art. 299 k.s.h., tj. niewykazanie bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. W toku sprawy ustalono, że przeciwko spółce Przedsiębiorstwu (...) z siedzibą w Ł., gdzie J. W. pełnił funkcję prezesa zarządu Spółki od dnia 21 kwietnia 1997 roku do dnia 10 stycznia 2006 roku, a po tej dacie był likwidatorem spółki, prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które doprowadziło do wyegzekwowania określonej należności w wysokości 34.936,49 zł. /wyrok k. 184 wraz z uzasadnieniem k. 185 – 187 załączonych akt o sygn. X GC 33/12/

Spółka (...) sp. z o.o. działała, jako podwykonawca spółki (...). Kwota 34.936,49 zł pochodziła z kaucji gwarancyjnej przysługującej (...) w wysokości 150.000 zł. /zeznania świadka J. W. protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 442 – adnotacje 00:35:22, 00:43:56/

Dnia 16 stycznia 2013 roku powodowa spółka złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez J. W., polegające na celowym wyzbywaniu się posiadanego majątku, które doprowadziło do udaremnienia wykonania orzeczenia sądu w zakresie możliwości zaspokojenia się wierzyciela z nieruchomości obciążonej hipoteką przymusową i uszczuplenia egzekucji. /zawiadomienie k. 1-3 załączonych akt o sygn. 2 Ds. 81/13/

Postanowieniem Prokuratora Rejonowego z dnia 26 marca 2013 roku umorzono śledztwo sprawie udaremnienia w okresie od 1 marca 2005 roku do 24 lutego 2009 roku w Ł. wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku, sygn. akt I C 1346/04 przeciwko J. W. poprzez zbycie w dniu 1 marca 2005 roku udziałów po 7/20 w prawie własności nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) oznaczonej, jako działki (...), a następnie w dniu 24 lutego 2009 roku dokonanie aktem notarialnym Rep. A nr (...) darowizny na rzecz K. W. i N. W. udziałów 6/20 w prawie własności w/w nieruchomości, stanowiących składniki majątku, czym uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1). /postanowienie k. 175-184 załączonych akt o sygn. Ds. 81/13/

Wyrokiem z dnia 6 maja 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt XVIII K 18/12 uznał J. W. za winnego m.in. tego, że od 24 kwietnia 2003 roku do 30 listopada 2004 roku w Ł., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, reprezentując i kierując, jako prezes zarządu sprawami firmy (...) sp. z o.o. w Ł., będącej dłużnikiem wielu wierzycieli oraz będąc świadomym grożącej tej spółce niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli zaspokajał tylko niektórych, a także w celu udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzycieli oraz udaremnienia wykonania prawomocnych orzeczeń sądowych zasądzających roszczenia na rzecz niektórych spośród nich, w dniu 24 kwietnia 2003 roku utworzył nową jednostkę gospodarczą – Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w Ł., po czym przenosił na nowa utworzoną spółkę majątek Przedsiębiorstwo (...), w następstwie, czego udaremniał zaspokojenia pozostałych wierzycieli m.in.(...)sp. j. /wyrok k. 3400-3410 załączonych akt o sygn. XVIII K 18/12/

J. W. nigdy nie mieszkał na nieruchomości przy ulicy (...). /zeznania świadka J. W. protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 442v – adnotacje 00:47:36, 00:49:50/

W 2002 roku J. W. uległ wypadkowi samochodowemu. W 2007 roku poddany został operacji kręgosłupa. Z uwagi na stan zdrowia postanowił przekazać sześć swoich udziałów w nieruchomości przy ulicy (...) dzieciom z drugiego małżeństwa. J. W. chciał w ten sposób uregulować swoje sprawy rodzinne na wypadek śmierci. /zeznania świadka J. W. protokół rozprawy z 23.04.2014 r. – k. 442 – adnotacje 00:39:46, 00:49:50/

Przed zawarciem umowy darowizny J. W. nie informował dzieci o swojej sytuacji finansowej, ani toczących się sprawach sądowych. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19/

Pozwani N. W. i K. W. mieszkali wraz z matką – I. Ł. (2) na nieruchomości przy ulicy (...) przez 10 lat. N. W. wyprowadziła się z nieruchomości w 2012 roku, a K. W. w 2011 roku przeprowadził się do W.. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50, zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19/

Obecnie dwa pokoje w nieruchomości przy ulicy (...) w Ł. wynajmuje I. Ł. (2) od A. Z.. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50/

N. W. rzadko utrzymuje kontakty z ojcem, spotykają się podczas świąt. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50/

K. W. nie kontuje się z ojcem. /zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19/

N. W. od początku 2012 roku mieszka ze swoim chłopakiem w lokalu przy ulicy (...). Jest aplikantką I roku aplikacji radcowskiej. Czesne, które wynosi 5.300 zł, opłaca parter pozwanej. Pozwana pracuje w kancelarii radcowskiej, otrzymując wynagrodzenie 1.210 zł miesięcznie. Nie posiada innych źródeł dochodu. /zeznania pozwanej N. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 528v-529 – adnotacja 00:09:50/

K. W. od 2011 roku mieszka w W., pracuje w firmie (...) jako handlowiec, zarabia około 5.000 zł netto. Posiada zadłużenie z tytułu mandatów karnych za przekroczenie prędkości – łącznie 1.500 zł. /zeznania pozwanego K. W. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 529v-530 – adnotacja 00:39:19/

A. Z. nie zna J. W.. /zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

A. Z. jest właścicielką innych udziałów w nieruchomości przy ulicy (...) w Ł., które nabyła jako zabezpieczenie pożyczki udzielonej D. K.. /zeznania pozwanej A. Z. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 530 – adnotacja 00:59:50/

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na powołanych dowodach w postaci dokumentów, zeznaniach stron i przesłuchanych w sprawie świadków.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 roku Sąd oddalił wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność ustalenia rzeczywistej, rynkowej wartości nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) oraz ustalenia wartości udziałów w wysokości 6/20 części i 3/20 części tej nieruchomości od sierpnia do października 2011 roku, dokonanie oględzin w/w nieruchomości oraz uzyskanie informacji o wysokości cen transakcyjnych dla nieruchomości, uznając, iż powyższe dowody nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, są bezprzedmiotowe, a ich przeprowadzenie zmierzałoby jedynie do przedłużenia prowadzonego postępowania w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strona powodowa, jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia przeciwko pozwanym N. W. i K. W. opiera na art. 527 k.c.

Zgodnie z art. 527 § 1 k.c., Gdy osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Przesłankami skargi pauliańskiej zgodnie z art. 527 k.c. są: 1) dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek, której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową oraz doszło do pokrzywdzenia wierzycieli, 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, 3) wiedza lub możliwość (przy zachowaniu należytej staranności) dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Ciężar udowodnienia wskazanych powyżej przesłanek skargi pauliańskiej spoczywa na wierzycielu. Niekiedy - ze względu na szczególne okoliczności - ulegają one złagodzeniu, co ułatwia wierzycielowi przeprowadzenie dowodu. Dla wykazania niewypłacalności dłużnika nie jest konieczne ogłoszenie upadłości dłużnika. Niewypłacalność dłużnika w rozumieniu art. 527 k.c. oznacza stan majątku dłużnika, w którym egzekucja nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej przeciwko temu dłużnikowi. Dla skorzystania przez wierzyciela z akcji pauliańskiej wystarczy wykazanie, że niemożliwe okazało się, wobec stanu majątku dłużnika, zaspokojenie wierzytelności tego wierzyciela (wyrok SN z dnia 24 stycznia 2000 r.; III KKN 554/98 LEX nr 52736).

Istotą dochodzonego w rozpoznawanej sprawie roszczenia przeciwko N. W. i K. W., opartego na konstrukcji skargi pauliańskiej, jest uzyskanie przez wierzyciela możliwości egzekucji z przedmiotów majątkowych należących do J. W.,

które wyszły z jego majątku na podstawie czynności prawnych dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, to jest takich, w wyniku których dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (art. 527 § 2 k.c.). Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem niewypłacalność nie musi ulec powiększeniu o całą wartość przedmiotu zaskarżonej czynności prawnej, a cytowany przepis odnosi się do każdego istotnego pogłębienia stanu niewypłacalności w jakimkolwiek stopniu.

Przedmiotem skargi pauliańskiej może być w zasadzie każda czynność prawna, rozporządzająca lub zobowiązująco – rozporządzająca dokonana zarówno wyraźnie, jak i w sposób dorozumiany.

Bezspornym jest, że w dniu 24 lutego 2009 roku J. W. darował swoim dzieciom N. W. i K. W. w częściach równych swój udział wynoszący 6/20 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), składającej się z czterech działek gruntu o nr (...).

Na podstawie art. 528 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Powyższy przepis wyłącza, zatem przesłankę złej wiary po stronie osoby trzeciej w tych wypadkach, gdy wskutek zaskarżonej czynności osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie. Według tego przepisu okoliczność, która według reguły z art. 527 § 1 k.c. jest istotna dla możliwości uznania czynności dłużnika za bezskuteczną, nie ma znaczenia wówczas, gdy osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie (M. Sychowicz (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. I, 2009, s. 843). W takiej sytuacji wierzyciel może żądać ochrony także wtedy, gdy osoba trzecia nie wiedziała i nie mogła przy zachowaniu należytej staranności dowiedzieć się o tym, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela (Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania, 2008, s. 34) i jest zwolniony od obowiązku wykazania, że osoba trzecia wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o tym, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Jednocześnie osoba trzecia nie może bronić się poprzez wykazanie, że nie wiedziała lub nie mogła wiedzieć o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (L. Stecki (w:) J. Winiarz, Komentarz, t. I, 1989, s. 538).

Przedmiotem ochrony skargi pauliańskiej jest wierzytelność pieniężna istniejąca i zaskarżalna w chwili dokonania zaskarżonej czynności i wytoczenia powództwa. Wierzytelność ta nie musi natomiast być ani wymagalna w chwili wytoczenia powództwa, ani stwierdzona wyrokiem. Korzystanie ze skargi pauliańskiej wymaga zasadniczo istnienia wierzytelności podlegającej ochronie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2010 r., III CSK 273/09, LEX nr 602265; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2013 r., I CSK 323/12, LEX nr 1308002). W chwili wniesienia pozwu opartego na treści art. 527 k.c. niewątpliwy powinien być sam tytuł zobowiązania dłużnika. W przypadku wątpliwości, co do rozmiaru wierzytelności powód powinien podać jedynie przewidywaną, maksymalną wysokość wierzytelności. Strona powodowa wytaczając powództwa w przedmiotowej sprawie posiadała wierzytelność wobec J. W., bowiem postępowanie sądowe, które toczyło się w sprawie o sygn. akt I C 1346/04 wszczętej na skutek pozwu o zapłatę z dnia 15 listopada 2004 roku złożonego przez (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) przeciwko J. W. i I. Ł. (2) zostało prawomocnie zakończone 25 lutego 2011 roku. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem wydanym w tym dniu w sprawie o sygn. akt I ACa 1065/10 oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku, sygn. akt I C 1346/04, na podstawie, którego zasądzono od J. W. i I. Ł. (2) na rzecz powódki kwotę 133.048,28 zł. Jednocześnie uznać należy, że w chwili sporządzenia aktu notarialnego obejmującego przedmiotową umowę darowizny J. W. był dłużnikiem powodowej spółki i powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu kwoty, o którą wystąpiła spółka w sprawie o sygn. akt I C 1346/04.

Przesłanką udzielenia ochrony pauliańskiej jest dokonanie przez dłużnika czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzycieli. W art. 527 § 2 k.c. ustawodawca określił, że czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był poprzednio.

Pokrzywdzenie wierzyciela w wyniku zawartej umowy darowizny (art. 527 § 2 k.c.) powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela. Oznacza ono taki obiektywny stan majątku dłużnika, wykazany wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, w których egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami k.p.c. nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej od dłużnika. Pokrzywdzenie wierzyciela należy przy tym oceniać nie według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia (wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej) (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 września 2014 roku, sygn. akt I ACa 411/14).

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie przesłanka z art. 527 § 2 k.c. nie została spełniona z uwagi na niewykazanie przez stronę powodową bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikowi J. W..

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż już w toku postępowania prowadzonego w sprawie I C 1346/04 na wniosek powodowej spółki Sąd postanowieniem z dnia 8 grudnia 2004 zabezpieczył powództwo o zapłatę poprzez zajęcie wierzytelności J. W. wobec (...) S.A. z tytułu odszkodowania z polisy AC za zniszczony samochód oraz wpisanie hipoteki przymusowej łącznej do kwoty 49.749,11 zł na dwóch nieruchomościach należących do J. W. położonych w Ł.: lokalu mieszkalnym przy ulicy (...) oraz działce położonej przy ulicy (...). W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy wierzyciel – (...) spółka jawna J. K. (1) i A. K. (1) złożyła wniosek wszczęcie egzekucji poprzez zajęcie wierzytelności J. W. z przysługującej mu w stosunku do (...) S.A. z tytułu odszkodowania z polisy AC za zniszczony samochód. Kolejnym postanowieniem Sądu w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia powódki przeciwko J. W. i I. Ł. (2) o zapłatę kwoty 49.749,11 wydanym w dniu 28 grudnia 2005 roku obciążono nieruchomość J. W. położoną w Ł. przy ulicy (...) hipoteką przymusową do wysokości 49.749,11 zł. W dniu 27 marca 2009 roku w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w sprawie Km 1466/04 zabezpieczono kwotę 49.749,11 zł, którą złożono do depozytu sądowego. Kolejnym postanowieniem wydanym w sprawie I C 1346/04 w dniu 1 czerwca 2007 roku Sąd zabezpieczył roszczenie o zapłatę kwoty 83.299,17 zł z odsetkami ustawowymi m.in. przez obciążanie udziału w 6/20 części stanowiącej własność J. W. w nieruchomości gruntowej położonej w Ł. przy ulicy (...) hipoteką przymusową do sumy maksymalnej w kwocie 110.443,42 zł obejmującej część powództwa w zakresie dochodzonej kwoty 83.299,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 27.144,25 zł. Z powyższych okoliczności wynika, iż na skutek działań strony powodowej do 2009 roku doszło jedynie do zabezpieczenia w toku postępowania egzekucyjnego kwoty 49.749,11 zł, którą złożono do depozytu sądowego i która nie została ostatecznie wypłacona wierzycielowi. Aż do 20 marca 2015r. powodowa spółka nie wszczęła skutecznie egzekucji, co do pozostałej dochodzonej przez nią kwoty w sprawie o sygn. akt I C 1346/04. Natomiast egzekucja z majątku (...) sp. z o.o., w której J. W. pełnił funkcję prezesa zarządu od dnia 21 kwietnia 1997 roku do dnia 10 stycznia 2006 roku, była możliwa, skoro w sprawie z powództwa (...) ((...)) sp. z o.o. w W. przeciwko J. W. prowadzone było postępowania egzekucyjne, które doprowadziło do wyegzekwowania od dłużnika należności w wysokości 34.936,49 zł. Spółka (...) działała, jako podwykonawca spółki (...) i powyższa kwota pochodziła z kaucji gwarancyjnej, która przysługiwała B..

Dokonanie darowizny przez J. W. nie spowodowało niemożności, czy też utrudnienia zaspokojenia wierzyciela. Należy podkreślić, iż w dniu 24 lutego 2009 roku J. W. był właścicielem mieszkania przy ulicy (...), otrzymywał emeryturę w wysokości 3.100 zł. A zatem strona powodowa miała możliwość prowadzenia egzekucji z jego majątku lub świadczenia emerytalnego. O niewypłacalności dłużnika w rozumieniu art. 527 k.c. świadczy m.in. bezskuteczność przeprowadzonej przeciwko niemu egzekucji, która może być prowadzona z różnych, a zatem także tylko z niektórych, składowych części majątku dłużnika. Nie jest, zatem konieczne prowadzenie egzekucji z kolejno poszczególnych składników majątku dłużnika, aż do skutku, gdyż narażałoby to wierzyciela na zbędne koszty, niepotrzebną przewlekłość i oznaczało przejmowanie na siebie skutków niepowodzeń kolejnych egzekucji, których przyczyny mogą być różne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I ACa 153/14). Dopiero 20 marca 2015 roku powódka złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi na podstawie tytułu egzekucyjnego – wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku poprzez skierowanie egzekucji do wierzytelności przysługujących J. W. względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu pobieranego przez niego świadczenia emerytalnego oraz w wierzytelności w rachunku bankowego dłużnika. Wobec powyższego Sąd uznał, iż w realiach niniejszej sprawy nie można mówić o bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko

dłużnikowi, bowiem jedynie zaniechania powódki doprowadziły do tego, że nie została wszczęta skutecznie egzekucja, która mogłaby przynieść zaspokojenie jej wierzytelności pieniężnej przysługującej od dłużnika.

Decyzja J. W. o darowaniu dzieciom udziałów w nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) w Ł. wynikała z jego sytuacji zdrowotnej i z chęci uregulowania stosunków rodzinnych. W akcie notarialnym była zaznaczona jednocześnie wzmianka, iż w dziele IV wpisana jest hipoteka przymusowa kaucyjna do kwoty 49.749,11 zł na rzecz (...) spółki jawnej J. K. (1) i A. K. (1) z siedzibą w Ł..

Wprawdzie przeciwko J. W. został wydany wyrok uznający go za winnego tego, że reprezentując i kierując, jako prezes zarządu sprawami firmy (...) sp. z o.o. w Ł., będącej dłużnikiem wielu wierzycieli oraz będąc świadomym grożącej tej spółce niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli zaspokajał tylko niektórych, w następstwie, czego udaremnił zaspokojenie pozostałych wierzycieli, m.in. (...)sp. j., jednakże wyrok ten odnosi do okresu działania J. W. od 24 kwietnia 2003 roku do 30 listopada 2004 roku, a więc 5-6 lat przed sporządzeniem umowy darowizny. Natomiast postanowieniem Prokuratora Rejonowego z dnia 26 marca 2013 roku umorzono śledztwo sprawie udaremnienia w okresie od 1 marca 2005 roku do 24 lutego 2009 roku w Ł. wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2010 roku, sygn. akt I C 1346/04 przeciwko J. W. poprzez zbycie w dniu 1 marca 2005 roku udziałów po 7/20 w prawie własności nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), a następnie w dniu 24 lutego 2009 roku dokonanie aktem notarialnym Rep. A nr (...) darowizny na rzecz K. W. i N. W. udziałów 6/20 w prawie własności w/w nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd przyjął, iż wskutek zaskarżonej czynności J. W. nie stał się niewypłacalny, czy też niewypłacalny w wyższym stopniu, a wobec niewykazania przez stronę powodową, że pomimo podejmowanych przez nią działań, egzekucja prowadzona przeciwko J. W. była bezskuteczna, Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania uznania umowy darowizny z dnia 24 lutego 2009 roku za bezskuteczną.

Powódka domagała się także uznania nieważności umów przenoszących własność udziału wynoszącego 3/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędzoną księgą wieczystą KW Nr (...), zawartych w formie aktu notarialnego dnia 6 października 2011 roku przez K. W. i A. Z. oraz N. W. i A. Z. celem zwolnienia się z zobowiązania z tytułu spłaty kwoty z umowy pożyczki z dnia 17 sierpnia 2011 roku. Swoje żądanie uzasadniała tym, iż zostały one dotknięte wadą pozorności.

Stosownie do treści art. 189 k.p.c., powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Na ogół interes prawny istnieje, gdy zachodzi potrzeba ochrony prawnej, a nie ma innej możliwości jej udzielenia, zaś powód nie miałby możliwości innego zrealizowania swoich uprawnień, określonych przez prawo pozytywne (wyrok Sądu Najwyższego z 2007-11-21 II CSK 311/07). Interes prawny w żądaniu ustalenia musi być zgodny z prawem, zasadami współżycia społecznego i celami procesu cywilnego. Ponadto interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie stosunku prawnego lub prawa zachodzi wówczas, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, przy czym niepewność ta musi mieć charakter zbiektywizowany, tj. zachodzić według rozumnej oceny sytuacji, a nie tylko według odczucia wnioskodawcy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 1983 roku w sprawie I PRN 189/83). Interes prawny występuje także wtedy, gdy określona sytuacja jest zagrożeniem uprawnień przysługujących powodowi lub stwarza wątpliwość, co do oświadczeń woli w kwestii możliwych wad, wobec istnienia, których umowa byłaby nieważna z mocy prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2012 roku, I CSK 325/11).

Interes ten powinien być rozumiany, jako potrzeba prawna wynikająca w przypadku, gdy powstała sytuacja grożąca naruszeniem stosunku prawnego lub prawa przysługującego uprawnionemu. Formułowane w piśmiennictwie dyrektywy interpretacyjne, mające udzielić odpowiedzi na pytanie, kiedy powód ma interes prawny w ustaleniu akcentują, że pojęcie interesu prawnego powinno być wykładane z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądu w celu zapewnienia ochrony prawnej w takiej postaci, opartej jednak na istnieniu rzeczywistej potrzeby jej udzielenia.

W ocenie Sądu powódka ma interes prawny w ustaleniu, którego żąda.

Analizując zasadność powództwa opartego na art. 58 k.c. wskazać należy, iż przepis ten określa sankcję dokonania czynności prawnej sprzecznej z ustawą lub zasadami współżycia społecznego. Jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej, sankcją tą jest nieważność czynności (ewentualnie jej części).

Sprzeczność czynności z ustawą polega na tym, że indywidualna i konkretna „norma” postępowania wynikająca z czynności prawnej koliduje z normą generalną i abstrakcyjną wynikającą z ustawy. Sprzeczność taka występuje przede wszystkim wtedy, gdy czynność nie respektuje zakazu ustawowego oraz gdy nie zawiera treści lub innych elementów objętych nakazem wynikającym z normy prawnej. Wiele norm prawa publicznego zawiera sobie właściwe sankcje, natomiast nie przesądza to o nieważności czynności prawnej. Celem tych przepisów nie jest zapobieżenie powstaniu określonych skutków cywilnoprawnych. Odnosi się to np. do niektórych przepisów prawno-karnych czy podatkowych. Dla przykładu, zakazane jest i zagrożone wysoką karą dokonywanie czynności w celu pokrzywdzenia wierzycieli (art. 300 k.k.), jednakże czynności te nie są nieważne, lecz tylko mogą być zacepione w drodze akcji pauliańskiej (art. 527 k.c.).

Czynności mające na celu obejście ustawy (in fraudem legis) zawierają jedynie pozór zgodności z ustawą. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy zawiera treść, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Chodzi tu, zatem o wywołanie skutku sprzecznego z prawem (wyroki SN: z dnia 25 listopada 2004 r., I PK 42/04, OSNP 2005, nr 14, poz. 209; z dnia 25 stycznia 2005 r., II UK 141/04, OSNP 2005, nr 15, poz. 235; z dnia 29 marca 2006 r., II PK 163/05, OSNP 2007, nr 5–6, poz. 71). Ujmując sprawę z pewnym uproszczeniem, należy stwierdzić, że obejście ustawy to zachowanie podmiotu prawa, który - napotykać prawny zakaz dokonania określonej czynności prawnej - „obchodzi” go w ten sposób, że dokonuje innej niezakazanej formalnie czynności w celu osiągnięcia skutku związanego z czynnością zakazaną, a tym samym sprzecznego z prawem.

Wbrew twierdzeniom strony powodowej zaskarżone umowy zawarte pomiędzy pozwanymi w dniu 6 października 2011 roku przenoszące własność udziałów wynoszących po 3/20 części prawa własności nieruchomości nie są dotknięte pozornością, czy też inną wadą oświadczenia woli. Sąd ustalił, że w dniu 17 sierpnia 2011 roku K. W. i N. W. pożyczyli od A. Z. po 25.000 zł w celu spłaty własnych zadłużeń, opłacenia studiów, czy też wydatków związanych z przeprowadzeniem się do W.. Zabezpieczeniem zwrotu pożyczki było ustanowienie na rzecz A. Z. hipoteki umownej do kwoty 25.000 zł i hipoteką tą obciążenie należących do pozwanych udziałów wynoszących po 3/20 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), objętej księgą wieczystą nr (...). Powyższą czynność prawną K. W. i N. W. zgłosili do urzędu skarbowego i uiszcili z tego tytułu podatek. W związku z tym, że pozwani nie zwrócili w ustalonym czasie pożyczki, w dniu 6 października 2011 roku uznali swój dług wobec A. Z. i zamian za zwolnienie z niego przenieśli na rzecz A. Z. swoje udziały w nieruchomości przy ulicy (...). Powódka w żaden sposób nie wykazała tego, że pożyczki nie zostały udzielone oraz że umowa datio in solutum skutkująca przeniesieniem własności udziałów w nieruchomości została zawarta dla pozorów, a jednocześnie przeniesienie własności przedmiotowych udziałów było świadczeniem nieodpłatnym.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie doszło do obejścia ustawy, przeniesienie przez pozwanych własności udziałów w nieruchomości w zamian za zwolnienie z długów nie było czynnością zakazaną. Poza tym pozwana A. Z. przyznała, że udzielała pożyczek także innym osobom, a zabezpieczeniem zwrotu pożyczki stanowiło przewłaszczenie na zabezpieczenie nieruchomości i środków trwałych pożyczkobiorców. Uznając, zatem, że zaskarżona czynność prawna nie miała na celu osiągnięcia skutku sprzecznego z prawem, Sąd oddalił powództwo z zakresu ustalenia nieważności umowy przenoszącej własność udziału wynoszącego 3/20 części prawa własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) z urzędową księgą wieczystą KW Nr (...), zawartych w formie aktu notarialnego 6 października 2011 roku przez K. W. i A. Z. oraz N. W..

Rozpatrując żądanie ewentualne Sąd zważył, iż zgodnie z art. 531 § 2 k.c. w wypadku, gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie

nastąpiło, jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne. Wskazany przepis dotyczy sytuacji, gdy osoba trzecia rozporządziła korzyścią uzyskaną od dłużnika na rzecz dalszej osoby, która stała się jej następcą pod tytułem szczególnym. Przepis ten daje wierzycielowi podstawę do wystąpienia bezpośrednio przeciwko tej dalszej („czwartej”) osobie, jednakże tylko wtedy, gdy osoba ta była w złej wierze, tj. wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną, albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne (wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2002 r., V CKN 1446/00, LEX nr 55167; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 23 kwietnia 2012 r., I ACz 711/12, LEX nr 1163458; postanowienie SA w Krakowie z dnia 3 września 2012 r., I ACz 1197/12, LEX nr 1216289).

Powyższy przepis nie stanowi podstawy odpowiedzialności A. Z., bowiem strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów, w oparciu, o które można było stwierdzić, że pozwana wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie umowy darowizny zawartej pomiędzy J. W. i jego dziećmi za bezskuteczną, jeśli by takie istniały. A. Z. przed udzieleniem pożyczki N. W. i K. W. dowiedziała się o hipotekach ustanowionych na przedmiotowej nieruchomości, mającej stanowić zabezpieczenie zwrotu pożyczki, jednakże powyższa okoliczność nie może przesądzać o tym, że pozwana była w złej wierze w momencie przystąpienia do czynności prawnej.

Wobec powyższego, nie znajdując podstaw do uwzględnienia powództwa Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W związku z cofnięciem żądania zapłaty, Sąd - na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. - umorzył postępowanie w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt 3 wyroku zapadło w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 k.p.c. Na zasądzoną z tego tytułu od powódki na rzecz pozwanych kwotę złożyły się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 w związku z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461) oraz opłaty od pełnomocnictw w wysokości 34 zł.

Zgodnie z art. 21 k.p.c., jeżeli powód dochodzi pozewem kilku roszczeń, zlicza się ich wartość. Ustalając wartość przedmiotu sporu na kwotę 316.098 zł, Sąd uwzględnił pozew o zapłatę kwoty 133.048,29 zł oraz wskazaną przez stronę powodową wartość przedmiotu sporu w związku z żądaniem uznania czynności prawnej za bezskuteczną i ustalenie nieważności umowy - na kwotę 183.049 zł (k. 266). Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2014, poz. 1025) ustalono opłatę sądową na kwotę 15.805 zł.

Z uwagi na fakt, iż strona powodowa przegrała sprawę, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 w/w ustawy nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 14.141 zł tytułem brakującej opłaty sądowej.